

עין משפט
נר מצוה
מ:

ד א מיי פ'ג מאל
תעשה הלל ד:
ה ב מיי פ'ג הל' ב:
ו ג מיי פ'ג הל' ב:
ז ד מיי פ'ג הל' ב:
ח ה מיי פ'ג הל' ב:
ט ו מיי פ'ג הל' ב:
י ז מיי פ'ג הל' ב:
יא ח מיי פ'ג הל' ב:
יב ט מיי פ'ג הל' ב:
יג י מיי פ'ג הל' ב:
יד יא מיי פ'ג הל' ב:
טו יב מיי פ'ג הל' ב:
טז יג מיי פ'ג הל' ב:
יז יד מיי פ'ג הל' ב:
יח טו מיי פ'ג הל' ב:
יט יז מיי פ'ג הל' ב:
כ יח מיי פ'ג הל' ב:
כא יט מיי פ'ג הל' ב:
כב כ מיי פ'ג הל' ב:
כג כא מיי פ'ג הל' ב:
כד כב מיי פ'ג הל' ב:
כה כג מיי פ'ג הל' ב:
כו כד מיי פ'ג הל' ב:
כז כה מיי פ'ג הל' ב:
כח כו מיי פ'ג הל' ב:
כט כז מיי פ'ג הל' ב:
ל מיי פ'ג הל' ב:
מ מיי פ'ג הל' ב:
נ מיי פ'ג הל' ב:
ס מיי פ'ג הל' ב:
ע מיי פ'ג הל' ב:
פ מיי פ'ג הל' ב:
צ מיי פ'ג הל' ב:
ק מיי פ'ג הל' ב:
ר מיי פ'ג הל' ב:
ש מיי פ'ג הל' ב:
ת מיי פ'ג הל' ב:

יה אור השלם

- טוכה חכמה מכל
 וטעט אהר יאבר
 ה' אברהם
 קהלת ט יח
 וואס פון אדם צאמ
 בני עמך צמק
 ואל תחטיל ביום
 ושרעתה תרעקע אל
 בה ביום שבו
 שער צדיק אל תכל
 וזה יום חטאת:
 ויחזק אל י
 ואם יתקפו אחרי
 יעמוד נגדו
 וקח העשיל אל
 ויהי חסד
 קהלת ט יב
 ויהי ראשיתן מצער
 ויחזק ישנה נאמר
 אבות ט
 ויש דרך ישל לפני
 ואחריה רבי
 משיח יד י
 מטר מים ראשית
 וקלמן תחנעל הרב
 משיח יא
 ויתן לדם ארצה
 ועמל לאמים
 תהלים טז

מוסף דעם

הא על הראשונות.
וחדש על הדקות
שמות ששם (יחזקאל)
החילת דינו. לעמוד
על דברי תורה.
עקב נבחר (סנהדרין)
פוער מום. שפוער
זה מעליו הוא ראשית
ע. תורה (משלה למי)
ל (שטיינר) זה ה' כל
לש למי (סנהדרין)
הדרן עלך האשה
נקייה

ווסף תוספות

ל חוקיה מלך יהודה
שמת הביאו ספר תורה
שיבחוהו על מיטתו
ו קיים זה מה שכתוב
רמב"א. ג. וכיון
לה התלמוד במעשה
אז מעשה עדיף.
דא. ג. ולא מסיק

היה השתא לחלק בין ל
ים לתורה. תוס' סנהדרין
ו' בבית גולן הוא, תוס' ה
ן ואוכלין ואוכל אצל ח
בסירות ול

י"ב אביו ממני שהיו שם

: 2

גדול שהתאסד מביא ליד מעשה. תימה דלמר נקס"ק
דב"ק (דף פ.) ר' יוחנן משי ידיה ומנח תפילין והדר אמר
אמרין ליה לנא אמרין ופריך והא אמר מר גדול תלמוד מורה
אמרין ליה מעשה אפירס בקוטרס מר נחלה במי קטן נחלה
א"כ שוין כל דלמר קיים כל שכן
ר' יוחנן כל ר' אלחנא מוכח
דא מעשה גדול וי"ל דהתם
הדר אמר לן קיים אמרין
אמרין ליה ופריך התם והאמר
למוד שמינא ליה מעשה א"כ
אמרין ליה ליה ליה שאלו
קיים הרי דאמרין לו ליה
קיים אמרין ליה לנא אמרין
למוד דלמיגמר הא לאגמרין כלומר
היה דלמיגמר מעשה עדיף אבל
למחרתה ודאי עדיף טפי
הלכך ליה ללמחרת לנא אמרין
שלא למד עדיין ובה למלך
תחילה אז יעקוב בתמשה
ו למד תחלה לפי שאין
(תקד"ה) וכל דאס שלמד
טוב ויהי מלימודו:

שנאמר: צדקת ה' רשע
פשעו ויאפילו רשע
תשובה באחרונה אי
רשעו שנאמר ורשעת
ביום שובו מרשעו
ומחזה יכיות אמר
ה' בראשונות: מתנ
ובמשה וברוך ארץ
שנאמר י'החוט המש
'וכל שאינו לא במק
דרך ארץ אינו מן ה
אלעזר ברכי צדוק
בעולם הזה לאילן
מורה ונפיו נטוה למ
כולו עומד במקום מ
יסורים על צדיקים ב
העולם הבא שנאמר
ואחריהם י'שנה מאד
בעולם הזה לאילן
מזמאה ונפיו נטוה ל
כולו עומד במקום
משיע לחן טובה
ר'י למועד: וי'החוט
ה' רשע וי'החוט

הדרון עלך האשה נקנית

דרכי מות: ^א ויבחר ר' בעלית בית נתנה בלוד נשאלה שאלה זו ה גדול נענה רבי מרפון ואמר מעשה גדול נענו כולם ואמרו "תלמוד גדול שהתלמוד ממנו אומר גדול תלמוד שקדם לחלה ארנו וות משיש וארבע לשמיונים ששים ואחת שלש מאה וארבעה הויין קסבר ויבל "מתחילתו ווד קודם למעשה כך דינו קודם למעשה כדו "אין תחילת דינו של אדם אלא על דברו ושיש מדרן וכשם שדינו קודם למעשה כך ויתן להם ארצות גוים ועמל לאומים יירש יצאורו: כל שאינו לא במקרא ולא במשנה: א"ל נא לא אלהיך, רש"א: הריני עזר פים תאמץ נמית

ן את המת, ובגמרין פרק בני העיר [מגילה כט, א] מתבאר דין מבטלין תיב לתור ואינו מן היישוב אינו מקפיד

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לפי שהעולם נידון אחר רובו כו'. יראה אדם עצמו כאילו שקול. כל העולם שקול ונמצאה דריקים וחסידים ומחלה רשעים וכאילו מעשיו שקולים נמצאה על מחלה עשה מחלה אחת נמצאו וכוחו מכריעין ונמצא דריק ועל ידו כל העולם הוכרע להיות רובן דריקים: ונפשו.

לכל חציו חייב וחציו
תן אשריו שהכריעו
עבירה אחת או לו
חובה שנאמר ויחטא
' בשביל חטא יחיד
ות הרבה ר' אלעזר
שהעולם נידון אחר
רובו עשה מצוה
את עצמו ואת כל
עבירה אחת או לו
כל העולם לכף חובה
' בשביל חטא יחיד
ומכל העולם טובה
ר' אפילו צדיק גמור
איבד את הראשונות
לא תצילנו ביום
מזכרנו כל ימיו ועשה
מוצריים לו ושוב
הרשע לא יכשל בה
יהיו כמחצה עונות
לכיש הבתוהא

בזאכס ואמר מר (תפרי פ' שלח כ)
משה ביה ז' מכל ביאות שבוהרה
דכמי ברו חי תבול ואין זאמר
בזאכס ושנכנסו לה ויבדורמות
ומעשרות לאמר כיבוס ומילוק דכמי^ה
תבולת ורעך שיהא כל אחד מכיר
חלקו וכן י"ד שנים הרי ג"ד ומשם
התחילו למנות שמיעין כלדמריין
דכמי ודף כ"א ושם משטת עליו
שבע הרי כ"א שנים ולסוף ג' עשר
ויזל הרי ק"ג: מחסילתו משמט.
מחטילת השנה מיו"כ) עבדים נפטרס
ושדות חחרות ועידן לא עבדו אלא
מ"ע אצל שביעות אינה משמטת
אלא בסופה^ה דכמי (דברים טו)
מקן שבע שנים) לסוף שבע שנים כל
שנה שביעות מניין ס"א: מחטילת
דינו. ליום הדין מחטילת שביעות
שעלינו מפני מה לא עסקת בתורה:
פוער מים. הפורק עול תורה ראשית
מדון הוא מחטילת דינו ואין מים אלא
תורה^ה דכמי (ישעיה נה) הרי כל זמא
לכו למים: וכשם דין. פורענות
תורה קודם לדון פורענות מעשה כך
שכרו אם עסק בתורה קודם לשכר
מעשה: כעבור ישמרו חוקיו. ואמר
מר לעיל ודף (נח) תשמרון זו משנה:
יעזרו. קיימו: ופסול לעדות.
דכיון שאינו מן היישוב אין מקפיד על
עלמו ואין לו נזשת פנים. וכן האוכל
בשוק האויל ואין מקפיד על כבודו
אינו נוט לנזלל כעלמו וליפסל:
לא

יוחנן ב' ופסול לעדות ת"ר ^טהאוכל בשוק הרי זה דומה
אבין' הלכה כיש אומרים דרש בר קפרא רגז
לא

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות מהר"ב

הנשבורג

א] גם' עבר עבירה אחת
 ב] נ"ב ע"ן שו"ת הר"י
 לבית הלוי סי' נה ודוריק;

לעזי רחמי

אשכולי א
[אשכולי א], מדרגות.

תום' ר"י הזקן

[illegible]

דתימר (בישישים חכמה)
למי מירי במצוה עוברת
בכאילו במידע קטן מ"ק.
לומר מניח תורתו לעשות
דם למעשה וכו'. דמשמע
ההמט שהיא מצוה עוברת
ינו. מסול לעדות. דהואיל